

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. július 5. napján kihirdetett KB.III.50/2012/11. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. július 5. napján kihirdetett KB.III.50/2012/11. számú ítéletével a vádlottat 1 rb. a Btk. 349. § (1) bekezdése szerinti szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége, valamint 2 rb. a Btk. 348. § (1) bekezdés szerinti szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt - halmazati büntetésül - szolgálati viszony megszüntetésére ítélte.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítélet ellen fellebbezést jelentett be súlyosítás, a vádlottal szemben pénzbüntetés, illetve súlyosabb katonai mellékbüntetés (lefokozás) kiszabása végett.

A vádlott 3 napi gondolkodási időt tartott fenn határozata bejelentésére, majd törvényes határidőn belül - védője útján - fellebbezést jelentett be. A védő a fellebbezés irányáról - a Fővárosi Ítéltábla kifejezett megkeresése ellenére - nem nyilatkozott.

Az ügyész a fellebbezésében a súlyosítás indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a súlyosító körülményeket nem értékelte kellő súllyal, illetőleg az enyhítő körülményeknek (beismerés, kiskorú gyermek tartása, egészségügyi problémák, beosztásból felfüggesztés) túl nagy jelentőséget tulajdonított. Kiemelte: a büntetőeljárás viszonylag rövid időn belül elkövetett három katonai bűncselekmény miatt zajlik. A vádlott cselekményei - azok számát és időbeli eloszlását tekintve - a szolgálati rendet, fegyelmet és a rendfokozat méltóságát oly módon sértették, hogy a vádlott a rendfokozata viselésére méltatlanná vált. A vádlott fegyveres szolgálat ellátására - elsősorban személyiségéből kifolyóan - alkalmatlan, lefokozása indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.882/2012/1. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, a bizonyítékokat értékelte, a tényállást azok helytálló egybevetésével, kellő indokolás mellett, helyesen állapította meg. A tényállásból a vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett. A cselekmények

büntetőjogi minősítése helytálló, azonban a kiszabott büntetés anyagi jogszabálysértően enyhe, az a speciális és generális prevenciós célok eléréséhez nem elégséges, ezért pénzbüntetés kiszabására és a vádlott lefokozására tett indítványt. Mivel a kifejtettek szerint felmentésre, hatályon kívül helyezésre, illetőleg enyhítésre, nincs törvényes lehetőség, az alaptalan védelmi fellebbezés elutasítására tett indítványt. Utalt rá, hogy a vádlott betegségére vonatkozó érvelése annak tudott voltára és előzetes jelentése elmaradására figyelemmel súlytalan.

A fellebbviteli nyilvános ülésen a szabályszerűen idézett vádlott, illetőleg a szabályszerűen értesített védő nem jelentek meg. Az ügyész az átiratában bejelentette, hogy a határnapon nem kíván megjelenni.

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlott és védője által bejelentett, valamint az ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat értékelési körébe vonta, és indoklási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mindhárom tényállási pont tekintetében bűnösségére is kiterjedő ténybeli beismerő vallomást tett. Két tényállási pont tekintetében adott elő védekezést. A vádlott beismerő vallomása mellett az elsőfokú bíróság a tanúkat kihallgatta, a nyomozás során tett tanúvallomásaikat és az egyéb releváns okiratokat - ismertetéssel - szabályszerűen tette a tárgyalás anyagává. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, nem tett iratellenes megállapításokat, tényből további tényre helyesen következtetett. A vádlott beismerése mellett a terhelő tényállást megalapozó további bizonyítékokat a szükséges terjedelemben beszerezte és számba vette.

Az első fokú ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól mentes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság a vádlott saját védelmében előadott érveivel szemben helytállóan állapította meg a büntetőjogi felelősségét. Az I. tényállási pont esetében x tanúk egybehangzó előadásaira, valamint a szolgálat-szervezési naplóra figyelemmel helyesen cáfolta a vádlotti védekezést, miszerint őt más szolgálatba lépési kezdőidőpontról tájékoztatták. A II. tényállási pont tekintetében helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott 13-14 percen keresztül elmulasztotta a figyelési kötelezettségét. Egybehangzó tanúvallomások utaltak rá, hogy azzal, hogy a vádlott hátrahajtott fejjel ült, önmaga számára mind a gyalogosforgalom mind az autóforgalom esetében az őrzésére bízott területek ellenőrzését lehetetlenné tette. A vádlott a védekezésében betegségére, fáradtságára alaptalanul hivatkozott, kötelezettsége teljesítését a kialvatlansága nem befolyásolhatja, illetőleg megállapítható, hogy hivatkozott orvosi problémáját, az esetet megelőzően, kifejezett előjárói kérdés ellenére, nem jelentette.

Az elsőfokú bíróság a jogi minősítés során, az I. tényálláspont esetében helytállóan állapította meg, hogy a vádlott a szolgálatból történt távolmaradásával, egyenes szándékkal valósította meg a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét (Btk. 349. § (1) bekezdés). A II. tényálláspont tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan utalt rá, hogy a vádlott azzal hogy az őrutasításban számára feladatul szabott figyelési kötelezettségének nem tett eleget, a kijelölt objektumrészt 13-14 percen keresztül nem tartotta szemmel, a Btk. 348. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti szolgálatban kötelességszegés vétségét megvalósította. Helytállóan minősítette a bíróság a vádlott III. tényálláspontban rögzített cselekményét is (a vádlott őrszolgálatban elaludt - Btk. 348. § (1) bekezdés I. fordulata szerinti szolgálatban kötelességszegés vétsége).

Az elsőfokú bíróság mindhárom tényálláspont esetében helytállóan vizsgálata a szolgálatra jelentős hátrány veszélyének fennállását és helyesen rögzítette, hogy az őrhely elhelyezkedésére és az objektum egyéb hatékony védelmére figyelemmel a minősítő körülmény megállapításának egyik esetben sem volt helye. Mivel a vádlott terhére rótt cselekmények a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével nem jártak, bünteti alakzat megállapításának sem volt helye.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében tett megállapításait a Fővárosi Ítéltábla teljeskörűen osztotta. A bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket figyelembe vette és a speciális és generális prevenciók figyelembevételével helytállóan ítélte a vádlottat önálló katonai büntetésül szolgálati viszony megszüntetésére. A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az ügyészi fellebbezés megállapításaival. Rögzíthető, hogy a vádlott parancsnoki jellemzése nem kedvező, egy alkalommal fenytve is volt, illetőleg, hogy jelen büntetőeljárás tárgyát is több bűncselekmény halmazata képezte. A vádlott gyenge színvonalú munkavégzése, felületes feladatellátása, szolgálati kötelezettségeinek hiányos teljesítése és az ebből fakadó, jelen eljárásban vizsgált, bűncselekménynek minősülő magatartásai a szolgálatra való méltatlanság megállapítására alapot adtak, azonban - csekély tárgyi súlyukra figyelemmel - súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását nem indokolták. A vádlott cselekményei a rendfokozat tekintélyét súlyosan nem sértették, ezért a legszigorúbb katonai büntetés (lefokozás) kiszabásának nem volt helye. Ugyanakkor a másodfokú bíróság az ítélet enyhítésére sem látott törvényi lehetőséget.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő